

мы будем исходить из самой конкретной практики, т.е., образно выражаясь, пропустить сами эти универсалии через логико-семантическую сеть этих практик. Собственно говоря, это и значит подойти системно к системному подходу.

Таким образом может быть задан вопрос: можно ли создать ОТС, если не допускать существование **a priori** такие фундаментальных категорий как ВЕЩИ, СВОЙСТВА и ОТНОШЕНИЯ? При таком видении логических оснований Параметрической ОТС получается, что системные параметры предстают перед нами как типы, формы системного означивания, т.е. означивание по различным основаниям (целостность, регенеративность, центрированность и т.д.)

Задать вопрос: «как возможно система?» - значит задать на самом деле задать вопрос: «по каким критериям и при каких условиях может быть приписано значение СИСТЕМНОСТИ чему-либо!» Означивание как наделение чего-либо каким-либо значением в системном подходе, характерном для Параметрической ОТС, получило наименование «системного моделирования» или «системного представления» объекта или объектов: **(tA)S** – совокупность произвольных вещей йота-А «имеет свойство быть системой». Эти объекты были системой до того, как мы их провозгласили таковой, или они стали системой с означенного момента речевого означивания? Мы просто дали новое имя старым вещам? Системы существуют только в языке – это лингвистические структуры сознания, т.е. ментальные образования, позволяющие видеть мир под определенным углом зрения: **(tA) Система =df t { ([a (*A)]) t }**

Здесь системное означивание (то, что стоит до знака равенства) является процедурой приписывания свойства значения, в данном случае, «быть системой». Видеть мир системно значит видеть его в его взаимопереплетённости, взаимозависимости и взаимосвязи. Иными словами, всё это вместе (то, что стоит после знака равенства) называется системой: вещи А в их «стянутости в целое» структурой а, обладающей свойством, выраженным концептом t, а не вещи сами по себе вне действия этого речевого акта порождения этой «стянутости». Сам взгляд стягивает разрозненные фрагменты реальности в целостный конгломерат, который мы договорились называть «системой», т.е. сам взгляд является конституирующим, порождающим системность сущего, наделяющего его таким характером. «Системы» системного подхода не существуют тупо-объективно! Они являются результатом деятельности синтезирующей способности означивания чего-либо как системы. Эту ситуацию можно уподобить той, которую описал в своей книге «Экология разума» Г.Бейтсон [2]: того, что мы видим вокруг себя в таком виде, как мы привыкли, не существует! Это результат синтезирующей деятельности мозга, который сводит в единую картинку информацию от сотен тысяч в секунду возбуждений наших сенсорных окончаний и рецепторов. Сам наш взгляд стягивает в ЦЕЛОЕ «это» в плавильном тигле мозга и выдаёт это за непосредственно данное, т.е. наличное «эмпирическое» бытие, т.е. за что-то, что существует объективно вне нас без всякого нашего участия. Вещи, свойства и отношения являются результатом последующих дифференциаций, различений того, что в начале было синтезировано в целое речевым актом означивания, т.е. является вторичной реальностью. Они суть всего лишь ментальные конструкции, являющиеся порождением наложения на целостную реальность сетки дифференцирующих понятий, категорий, но сутью системного подхода всегда была изначальная априорная интуиция «системности», т.е. целостности, монадности, завершенности.

СПИСОК ИСПОЛЬЗОВАННЫХ ИСТОЧНИКОВ\

1. Уёмов А.И. Системный подход и общая теория систем : [монография] / Авенир Иванович Уёмов. – М : Мысль, 1978. – 272с.
2. Бейтсон Г. Экология разума : [монография] / Грегори Бейтсон. – М : Смысл, 2000. - 435 с.

Кривець Л. В. – кандидат філософських наук, Військова академія м. Одеса.

СОЦІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ В КОНТЕКСТІ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

Управління – цілеспрямований складний багатовимірний процес свідомого впливу на об'єкти будь – якої природи з метою їх організації, регуляції, корекції, трансформації та оптимізації. Важливою складовою управління є антропологічний фактор. Людина, як свідомо біосоціальна істота, має безпосереднє відношення до будь – якого процесу управління в світі. Вона виступає в якості

суб'єкта чи об'єкта управління, в якості організатора чи виконавця, замовника або творця телеологічної складової управління. Тому управління, по суті, є соціальним феноменом, і слід відрізнити соціальне управління (яким є будь – який процес управління) і процес управління соціумом, де саме суспільство виступає в якості об'єкта управління.

Управління, відповідно до концепції А.В. Тихонова, це спосіб раціональної регуляції людської діяльності, спрямованої на оволодіння і перетворення матеріальних та ідеальних об'єктів, а також на створення засобів впливу на них [2, 31]. Соціальне управління – складний феномен. Багатовимірність процесу управління пояснюється лінійними та нелінійними зв'язками, що поєднують суб'єктів та об'єктів управління, т. я. об'єкти соціального управління водночас є свідомими суб'єктами соціальної взаємодії, що є цілісним інтерсуб'єктивним процесом організації соціальних відносин.

Сучасна соціально – історична ситуація відрізняється підсиленням ролі інформації в організації соціальних: економічних, політичних та культурних процесів. Навіть можна зазначити, що соціальна взаємодія у постіндустріальному суспільстві відбувається шляхом обміну між суб'єктами взаємодії матерією, енергією та інформацією [1, 98].

Але постіндустріальне суспільство на сучасному етапі розвитку стикається з великою кількістю проблем пов'язаних з наявними протиріччями між глобальними кризами планетарного масштабу: демографічного, екологічного, політичного, релігійного характеру, головним винуватцем виникнення яких і є саме людина і, незмінною гуманістичною концепцією суспільних відносин. В рамках холистичної парадигми виникає закономірне аксіологічне питання: чим же є сучасна людина: найвищою цінністю, чи ворогом усього сущого; раціональною, чи ірраціональною істотою, творцем – креатором, чи руйнівником – дестроєром?

Соціальне управління в контексті постіндустріального суспільства має будуватись навколо нової актуальної ціннісної парадигми, що має забезпечити не тільки виживання людини, як виду, а і реорганізацію існуючих паразитичних соціальних установок, що беруть початок ще з марксистської теорії, де людина розуміється як споживач природних та суспільних благ.

Основою нової ціннісної парадигми має бути принцип індивідуальної соціальної відповідальності, що повинен поширюватись на всі сфери суспільного життя. І в першу чергу на представників влади, як головних організаторів системи соціального управління.

В футурологічних працях Р.Шеклі є цікаве припущення, що в майбутньому найбільш бажана для представників влади сьогодні посада президента, буде постійно вакантною, т. я. процес розвитку технологій неодмінно призведе до повної та об'єктивної інформації всіх членів суспільства про діяльність органів управління, а принцип індивідуальної соціальної відповідальності, без дотримання якого унеможливиться розвиток людства, стане основою для скасування політичної недоторканності. Чим більше влада – тим більше відповідальність, ось гасло інтелектуального управління постіндустріальним суспільством.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Крымец Л.В. Социальное взаимодействие в контексте постиндустриального общества на современном этапе развития: монография / Л.В.Крымец, Lap Lambert Academic Publishing, Saarbrücken, Germany. –2012. – 163с.
2. Тихонов А.В. Социология управления. Теоретические основы / Александр Васильевич Тихонов М.: Канон, 2009. – 472с.
3. Шекли Р. Цивилизация статуса / Р. Шекли / М.: Эксмо, 2003. – 992с.

Кучер М.М. – кандидат економічних наук, доцент Дніпродзержинського державного технічного університету.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ОСВІТИ

Сьогодні більшість вітчизняних шкіл менеджменту питання підготовки висококваліфікованих менеджерів, здатних забезпечувати конкурентоспроможність підприємств в умовах стрімких і жорстких змін зовнішнього середовища, вирішують шляхом залучення і прямої трансляції методичної бази західних шкіл, не враховуючи культуру своєї країни у наданні освітянських послуг. Так, у